

loven.

23. Der bortses her og i det følgende fra tilfælde, hvor den danske stat tillige ved traktat har påtaget sig en folkeretlig forpligtelse til at vælge en bestemt opfyldelsesform, se herom bemærkningerne nedenfor under punkt 6 c.
24. Se nærmere *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 221–234 – samt side 266–285 om tilfælde, hvor gældende lovgivning i forvejen helt bevidst er indrettet med henblik på at kunne danne grundlag for de retsanvendende myndigheders løbende opfyldelse af senere opståede traktatmæssige forpligtelser.
25. En parallel situation foreligger, hvor en gældende dansk lovberstemmelse lader sig fortolke på flere måder, af hvilke den ene vil føre til afgørelser, der svarer til traktatens krav. Se herom nedenfor under 6 b om »fortolknings-« og »formodningsreglen«.
26. Om tilfælde, hvor vedkommende administrative myndigheder efter lovgivningen har beføjelse til udstedelse af bekendtgørelse, henvises til bemærkningerne nedenfor under b.
27. Jfr. herved *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 382.
28. Jfr. *Frede Castberg*: Den europæiske konvensjon om menneskerettighetene (Oslo 1971) side 128 f. og *Case-Law Topics* vol. 2: »Family Life« (udgivet af Den europæiske Menneskerettighedskommissions sekretariat, Strasbourg 1972) side 6–13.
29. Jfr. navnlig *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 375–396, især side 385.
Max Sørensens udtalelse i *N.a.T.* 1966 side 117 f, sml. m. samme forfatters udtalelse i *Juristen* 1971 side 146 f., illustrerer tydeligt, at udviklingen går i den angivne retning.
 Fra administrativ praksis kan nævnes, at den ovenfor nævnte bestemmelse i udlændingelovens § 5 administreres på en sådan måde, at der ikke opstår konflikt med bestemmelsen i Den europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, jfr. herved *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 387 med note 29.
 Fra retspraksis kan nævnes, at Københavns byret i en utrykt dom i en færdselssag mod en algersk statsborger, som domfældtes, bestemte, at det offentlige skulle udrede udgifterne til tolk. Retten anlagde herved en fortolkning, der bragte bestemmelsen i retsplejelovens § 1008, stk. 1, i overensstemmelse med reglen i Den europæiske Menneskerettighedskonventions art. 6, stk. 3, litra e. Dommen, der er refereret i *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 386, synes at være den eneste retsafgørelse af interesse fra de senere år.
30. Således også *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 385.
31. Se nærmere *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 185–207, der fremdrager en række eksempler herpå fra praksis.
32. Eller eventuelt alle traktatbestemmelser af et nærmere angivet indhold, herunder de konkrete traktatbestemmelser, der har gjort opfyldesspørgsmålet aktuelt.
33. Se nærmere *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 239–253 med eksempler fra praksis.
34. Dette er f.eks. tilfældet ved en dansk indtræden i De europæiske Fællesskaber, se bemærkninger til § 3 i forslaget til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber (side 652).
35. Dette er særlig klart tilfældet, hvor gældende lovgivning udtrykkeligt bemyndiger administrationen, typisk vedkommende minister til ved anordning eller bekendtgørelse at gennemføre de interne danske retsregler, der er fornødne for at sikre den løbende opfyldelse af traktatmæssige forpligtelser. En række eksempler på sådanne lovbestemmelser er fremdraget af *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 207–217 og 261–265.
 Det forekommer imidlertid også i vidt omfang, at gældende lovgivning indeholder bestemmelser, der bemyndiger administrationen til ved anordning eller bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om et vist forhold, uden at der herved tages sigte på regler, der kan danne grundlag for en løbende opfyldelse af traktatmæssige forpligtelser. Også sådanne bemyndigelser kan – og skal i reglen – udnyttes, i det omfang det er påkrævet af hensyn til traktatopfyldelse, jfr. *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 234 f.
36. *Alf Ross*: Folkeret side 84.